

O HASIČSKÉM AUTÍČKU

Bylo jednou jedno hasičské autíčko. Bylo velmi smutné, protože stálo osamocené v rohu garáže a tiše závidělo svým modernějším kamarádům, když vyjížděli se svým řidičem a jeho hasičskou partou do boje, proti neposedným plamenům, které ubližovaly hodným lidem. Smutně vzpomínalo na časy, kdy i ono vyjíždělo se svým řidičem a jeho partou do boje proti ohni. „Ach.. jak já bych rádo zase pomáhalo“ povzdechlo si autíčko a smutně škytlo. Jednoho slunečného rána se ale stala nečekaná věc. V září slunce, které se odráželo o otevřená vrata garáže se objevila postava. Jakmile postoupila o krok blíže v před, ze stínu se vynořil hasič Pěťa. Chvilí po něm přišla skupinka dalších hasičů s plnými vozíky barev a různým nářadím na natírání. Autíčko bylo v šoku, protože nevědělo, co se s ním bude dít. Po dlouhém vytahování a skládání barev a nářadí Pěťa řekl: „ Ahoj jsem Pěťa a tohle je moje parta kamarádů. Jsme hasiči a je nám líto, že tady tak smutně stojíš. Proto jsme se rozhodli, že si tě opravíme a když bude potřeba, vyjedeme spolu pokořit zlé plameny. Ale než začneme opravovat, musíš nám říci co tě bolí, abychom ti to mohli opravit.“ Autíčko bylo štěstím bez sebe. Bylo tak šťastné, že i po dlouhém stání v tmavé garáži, z plných klaksonů zatroubilo. Po té autíčko řeklo: „ Ahoj Pěťo, jsem moc rád, že si na mě někdo vzpomněl a nenechal mě tady stát. Chtěl jsi vědět co mě bolí, tak ti tedy odpovím. Mám špatný motor. Bez opravy bych nemohl jezdit. Moje majáky moc dobře nesvítlí a světla je potřeba upevnit.“ „ No dobře!“ , řekl Pěťa a rozdál všem instrukce, aby se mohlo začít s opravou. První se opravil motor, aby autíčko vyjelo z garáže. Po té se opravily majáky, které pak nádherně svítily a houkaly. No a na konec se upevnily i světla. Aby se Pěťa ujistil, zeptal se autíčka, jestli ho ještě něco nebolí. Autíčko odpovědělo: „ Ne Pěťo, nebolí jen bych ještě chtěl, jestli by jste mě znovu nenatřeli.“ Pěťa řekl: „ Nemám s tím problém. Dáme se do toho!“ A začalo se autíčko barvit červenou a bílou barvou. Po opravě a nabarvení bylo autíčko jako nové. Pěťa se svou partou naskládali do autíčka nářadí, na pomoc při boji proti ohni. „ Tak a máme hotovo!“ řekl Pěťa a se všemi kamarády si podal ruku. Poděkoval jim a poprosil je, jestli by mu nepomohli ještě trošku v garáži uklidit. Všichni souhlasili a jakmile v garáži uklidili, šli si všichni po těžké práci odpočinout. Jednou večer Pěťovi a jeho partě přišla zpráva, že hoří dům na Dlouhé ulici. „ Jdeme do akce!“ řekl Pěťa a bez zaváhání všichni naskákali do autíčka. Autíčko jelo co mu kola stačila a uháněli, aby mohly pokořit zlé plameny. Jakmile přijeli na místo, Pěťa všem rozdál instrukce a mohlo se začít s hašením. Autíčko bylo šťastné, že může se svou novou partou uhasit ten nebezpečný oheň, který všechny ohrožoval. Když Pěťa s partou hasili dům, autíčko si všimlo, že jedna neposedná jiskra přeskočila z hořícího domu na druhý. Bez jediného zaváhání se autíčko otočilo a největší silou co mělo, vystříklo vodu přímo na toho neposedu. Díky jeho odvahy a duchapřítomnosti zachránilo další dům od neposedných plamenů. Když se podařilo oheň uhasit, všichni volali: „ Sláva autíčku!“ , „Hurá!“ a vážili si jeho oddanosti a odvahy. Od té doby se autíčko zase cítilo šťastně a užitečně.